

Psykiatriplan: Luften gik af regeringens ballon

Regeringens stort anlagte psykiatriplan ligner løftebrud. 50 nye sengepladser til psykisk syge danskere er forsvundet

Af Gitte Ahle, formand, Dansk Psykiatrisk Selskab & Lene Lauge Berring, formand for det faglige selskab for psykiatriske sygeplejersker & Torben Klitmøller Hollmann, formand, Social og Sundhedssektoren, FOA

Forventningerne var høje, da sundhedsminister Ellen Trane Nørby, socialminister Mai Mercado og statsminister Lars Løkke Rasmussen den 21. september fremlagde regeringens store nye psykiatriplan.

»En markant investering i et område, der virkelig trænger,« sagde statsministeren, da han introducerede planen. *”Vi løfter i Fællesskab”* hedder udspillet, der indeholder i alt 43 initiativer. Med planen følger 2,1 mia. kr. ekstra til psykiatrien over de næste fire år.

Vi var da også mange, der var glade og tog godt imod regeringens udspil. Der var måske rigeligt genbrug blandt de 43 initiativer, men vi tog ja-hatten på og roste løftet om, at der med planen var afsat penge til 50 nye intensive sengepladser. Det tydede på, at regeringen havde lyttet til fagkunds-kaben og til patient- og pårørende-foreningerne og besluttet at gøre noget for den gruppe patienter, som er allermest syge. En gruppe, som i årevis ikke har haft mulighed for at få den hjælp, de har så svært brug for.

Det skulle være så godt, men djævelen ligger som bekendt i detaljen: Efterhånden som vi fik læst det med småt, blev det tydeligt, at der ikke var afsat midler til nye sengepladser; i stedet ser det ud til, at 50 eksisterende pladser skal opkvalificeres til såkaldte intensive sengepladser.

Vi har på møder med sundhedsminister Ellen Trane Nørby klart fået indtryk af, at der var tale om 50 nye – og ekstra – sengepladser. Derfor er det overraskende, at det af planen fremgår, at der *”afsættes 70 mio. kr. årligt i permanente midler til opkvalificering af eksisterende sengepladser til nye intensive sengeafsnit i psykiatrien”*. Det er svært at se som andet end løftebrud.

Der er åbenbart dagligt 65 senge i behandlingspsykiatrien, hvor der ligger færdigbehandlede patienter, som blot venter på, at kommunerne overtager omsorgen for dem. Det undrer os, at den nye psykiatriplan ikke i langt højere grad adresserer og finansierer initiativer til at løse det problem.

Vi er dybt skuffede og svært bekymrede på de syge patienters vegne. Og på vegne af det personale, der knokler for at få en hårdt presset sektor til at hænge sammen.

Nu er flere senge ikke svaret på alt. Vi skal spille på mange strenge – også i psykiatrien.

Omvendt er politikerne nødt til at indse og stå ved, at der er en direkte sammenhæng mellem manglen på sengepladser og de tragiske historier, som gang på gang rammer forsiderne: Historierne om meget syge eller udadreagerende patienter, som ikke kan blive indlagt eller som udskrives for tidligt; svingdørspatienter, som må genindlægges få dage efter udskrivelse; pårørende, som er fortvivlede over ikke at kunne få indlagt en slægtning, som er for syg til at bo hjemme eller på sit bosted; patienter, som presses ud i kriminalitet, fordi lægerne ikke har

mulighed for at få dem behandlet i tide. Manglen på sengepladser hænger dermed også tæt sammen med eksplosionen i antallet af retspsykiatriske patienter.

Når der ikke er senge nok til de allermest syge, kan man nu engang ikke blive indlagt.

Det her er for vigtigt et område til, at regeringen leger tal-leg. Hvis regeringen mener noget med de pæne ord, så er her en god mulighed for at træde i karakter og leve op til løfterne. Lad os få styrket psykiatriindsatsen på en god måde.

Debatindlæg. Offentliggjort på Altinget den 4. oktober 2018.